

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

ל.

עין משפט נר מצוה

א ו' מיי פ"ח מהל' לולב
הלכה א' טוש"ע א"ח
ב מיי פ"ח מהל' ספקי פ':
א ו' מיי פ"ח מהל' ספקי פ':
אוסטרוי מצבת הלכה ז'
סגן לארץ שיט:
ג ו' טוש"ע א"ח סימן
תרמ"ט ספקי פ':
בג"ח:

לעזי רש"י

מרב"ש (מייז"ר ש').
מכתב סודיקי, רוקלים.

רבינו חננאל

ובשאר הימים נמי לפני
יאו"ש (ל' דהא אינו שלכס,
לאחר יאו"ש משום דהוה
ליה מצוה הבאה בכבירה,
שנאמר כי אני ה' אוהב
וגו'. אתמר נמי אמר
ר' אסי, יבש פסול לפי
שאנו הדר, גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה
הבאה בכבירה. ור' יצחק
פליג ואמר, הני מילי
ביום טוב ראשון, אבל
משני יארליך, מתוך שיוצא
בלולב שאול יוצא נמי
בגזול אחו יאו"ש. מתייב
על ר' יצחק ממתי' דקתני
לולב הגזול והיבש פסול,
ודייקתן מינה גזול פסול,
הא שאול כשר, ושאול
שבור לא משכחת ביום
טוב וראשון דהא בהדיא
תריב לכס למעוטי אפי'
השאול, אלא משני יארליך
השאול כשר, ואפילו הכי
גזול פסול. ומשני רב
אשי מתני' לעולם ביום
ראשון ואיצטרך סדיא
שאול דאי לאו דידיה,
אלא גם גזול אימא סתם
גזילה דיאוש בעלים היא,
וקנייה ביאוש ודידיה הוא,
קמי' דלא. כדאמר ר'
חייא לאונכרי, פ"י בגון
כ"י בית של נשאי הממונה
בצרכיו, וכיוצא בנשיא
אנשים חשובין, הממונין
בצרכיהן נקראין [אונכרין].
אמר להו כי ובתינא אסא,
ליגזו אינהו אסא, כי היכי
דליהו יאו"ש בידיהו דגרמין
ושינוי רשות בידייהו,
דגרמין גזולני ניהו.

א' הדבר תמוה דהא צ"ט
עני לא בעי לכס רק טעם
משום מצוה כהלא עניניה
ואולי דלחית ט"ט נפל כפול
וא"צ.
ב' נראה לגזל פי' בגון
הממונה צדק הגשאל נצרכיו
ויכולה נשאל וכו'.

שנאמר והכנסם גזול וגו'. לאשכחן קרא לאוסר להציא מצוה בעצירה:
מה פסח אינן לו הפנה. לאחר זמן להקריבו שהרי מוס קצוע עולמית
הוא: אף גזול. ילפינן מינה דאין לו תקנה לאחר זמן ואפילו ביאוש
דשמעין ליה למריה דמיילת ואמר ווי ליה לחסרון כ"ס ואע"ג דלענין

מקני אמרינן צבא קמא (פסח). דקני
ליה ביאוש והוי דידיה אפי"ה אקרובי
למוצא לא: שונא גזל בעולה. בעולות
שחתם מבזיין לי אזי שונא את הגזול
שחתם גזולים אותם ואע"פ שהכל
שלי ואף מתחלה שלי הייתה: אסמך
נמי. דטעמא דמתני' בגזול צ"ט
שני משום מצוה הצאה בעצירה: לא
שנו. דגזול פסול: מוקד שיואל נשאל.
דהא צ"ט שני לא כתיב לכס למעוטי:
לעולם צ"ט ראשון. ולא תידוק
כדדייק' הא שאלו כשר דשאלו
שחתם גזולים אותם ואע"פ שהכל
שלי ואף מתחלה שלי הייתה: אסמך
נמי. דטעמא דמתני' בגזול צ"ט
שני משום מצוה הצאה בעצירה: לא
שנו. דגזול פסול: מוקד שיואל נשאל.

משום דהוה ליה מצוה הבאה בכבירה
ושנאמר ובהבאתם גזול ואת הפסח ואת
החולה גזול דומיא דפסח מה פסח לית ליה
תקנתא אף גזול לית ליה תקנתא לא שני
לפני יאו"ש ולא שני לאחר יאו"ש בשלמא
לפני יאו"ש אדם כי יקריב מכם אמר רחמנא
ולאו דידיה הוא אלא לאחר יאו"ש קנייה
ביאוש אלא לאו משום דהוה ליה מצוה הבאה
בעבירה וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי
מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט שיואל
גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר
על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכם
למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך
הוא אמר להם ממוני ילמדו כל עוברי דרכים
ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר
אני ה' שונא גזל בעולה ממוני ילמדו בני
ויבריחו עצמן מן הגזל אתמר נמי אמר רבי
אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה
ופליגא דר' יצחק דא"ר יצחק בר נחמני אמר
שמואל לא שנו אלא ביום טוב ראשון אבל
ביום טוב שני מתוך שיוצא בשאול יוצא נמי
גזול מתוך רב נחמן בר יצחק לולב הגזול
והיבש פסול הא שאל כשר אימא אילימא
בי"ט ראשון הא כתיב לכם משלכם והאי

לאו דידיה הוא אלא ביום טוב שני וקתני גזול פסול (ר' אר' לעולם
ביום טוב ראשון ולא מיבעיא קאמר לא מיבעיא שאול דלאו דידיה הוא אבל
גזול אימא סתם גזילה יאו"ש בעלים וכו' ומיבעיא קאמר לא מיבעיא שאול דלאו דידיה הוא אבל
לדו רב הונא להגדה אוונכרי כי זבניתו אסא מעכו"ם לא תגזו אתון אלא
לגזוהי אינהו ויהבו לכו מאי טעמא סתם עוברי כוכבים גזולני ארעתא ניהו

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

וקרקע

תורה אור השלם

1. ואמרם והפחתם אותו
אמר יי צבאות יהוה ואת
גזול ואת הפסח ואת
החולה ואת הקריב
את
המקרה הארצה אותה
מקרבם אמר יי:
מלאכי א יג
2. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אדם כי
יקריב מקדש קרבן ליי מן
הבהמה מן הקרב ומן
הצאן תקריבו את
קרנבנם: ויקרא א ב
3. כי אני יי אהב ומשתי
שנא גזל בעולה ונפתי
פיקלתם באמת ובגרת
עולכם אקרוה לזהם:
ישעיהו ס ח א

הגהות הב"ח

א' תוס' ד"ה ה' קנייה
ביאוש וקרינא ציה מכם
משלכס וכו' (ב) בא"ד
הא דשמעין ליה לעולם
כ"ל ומינה לעל ממק:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה משום כ"י
וא"ת לקמן דפליגינן לולב
של אשירה. וכו' א"ת
קישא כ"י דל"ל דלרין
לימן טעם לשמואל דלא
ס"ל למצוה הצאה בעצירה
ועי"פ צ"ט ב' דרבינ
דמ"מ אשירה פסול משום
כמותו וכו' ועי"פא ס'
הקשות דלמה לי הנה
מן הבקר להוציא הצאה
מישוק ליה משום מצוה
הצאה בעצירה: